

Tragedien om krænkelsen af Allahs Sendebud (saaws) kalder på muslimerne: Opret Khilafah, beskytteren af Islam og muslimerne

O muslimer:

Katastroferne, ydmygelserne samt svækkelserne har ramt muslimerne i gentagne tilfælde siden de vantro kolonisatorer formåede at nedlægge Khilafah i samarbejde med forræderne blandt arabere og tyrkere. Således blev muslimernes lande sønderrevet, kuffar bemægtigede sig deres rigdomme, og Islam mistede khalifah'en, som man beskytter sig med samt kæmper bag. Den khalifah, som beskytter Islams domæne og styrker muslimerne. Dermed begyndte Islams piller at løsne sig med styret som det første, ligesom Sendebudet (saaws) advarede om. Derefter kunne kuffar flokkes om muslimerne, der er talrige, men de er som skummet på havet, ligesom Sendebudet (saaws) meddelte, og sandelig Allahs Sendebud (saaws) talte sandt:

For det første kunne jøderne skænde den velsignede jord og oprette sig en stat deri. Muslimerne reagerede voldsomt, hvorefter de tav, og den jødiske entitet forblev.

For det andet indtrådte de al-Aqsa Moskéen og anrettede ødelæggelser. De brændte dets minbar (podium) og foretog udgravninger under den. Muslimerne demonstrerede og deres sinde blev oprørte, hvorefter de faldt til ro. Minbar blev afbrændt og gravningen af tunnellerne under Moskéen blev fuldført.

For det tredje kunne en oprørsk, falden person vove at krænke de troendes mødre (dvs. Profetens koner) gennem sin sataniske fortælling, hvorfor han blev omfavnet af de vantro kolonisatorer, der overdyngede ham med priser og anså ham som blandt de kreative!

For det fjerde forbød Frankrig de muslimske pigers tørklæder i sine skoler og institutioner. Muslimerne blev oprørte og irriterede, men sagen blev gennemført, som om intet var hændt.

For det femte skændede amerikanerne den bærede Qur'an, hvorpå muslimerne blev vrede og deres røster blev opløftet med råb, men sagen blev tilendebragt.

Og nu "langer" Danmark og Norge, i deres medier, ud efter Allahs Sendebud (saaws). De betragter dette, i al uforskammethed og hovmodighed, som værende menings- og ytringsfrihed. Andre lande, som bl.a. Frankrig, vover at viderebringe disse krænkelser i deres medier, mens muslimerne demonstrerer samt udtrykker misfornøjelse, vrede osv.

Hvad nu O muslimer:

Enhver med synsevne og indsigt opfatter årsagen bag kuffars vovemod mod Islam og muslimerne:

Når de observerer at Khilafah, som er kronen over alle Islams forpligtelser, blev nedlagt i samarbejde med forrædere blandt muslimer, og når de observerer at enhver, der arbejder for tilbagevenden af Khilafah bliver bekæmpet af muslimernes regenter på en grusom måde, der overgår - eller tilnærmelsesvis overgår - det, som de vantro fjender foretager.

Og når de observerer, at jødestatens søjler er grundfæstet af vores regenter, mere end de vantro kolonisatorer formåede at grundfæste den.

Og når de observerer afbrændingen af al-Aqsa Moskéens minbar og gravningen under den, alt imens muslimernes regenter kappes om at indgå aftaler med jøderne, samt at anerkende og forhandle med dem.

Og når de observerer at døtrene af de troendes mødre ikke kan beskyttes med tørklædet. Tværtimod. Regenterne i muslimernes lande begiver sig til at forbyde tørklædet, førend Frankrig forbyder det, ligesom det er tilfældet i Tyrkiet og Tunesien!

Og når de observerer Qur'anen blive skændet af USA, alt imens regenterne i muslimernes lande ophøjer USA, som om det var deres fader og moder.

Og nu observerer kuffar at Allahs Sendebud (saaws) blive krænket, og på samme tid observerer de at han (saaws), hans Sunnah og retledning (Islam), bliver krænket af regenterne og deres tilhængere i muslimernes lande. Hvorfor skulle kuffar ikke, efter alt dette, vove sig imod Allahs Bog, Hans Sendebud (saaws), samt mod muslimernes ære og ukrænkeligheder?!

O muslimer:

Det er ikke tilstrækkeligt at reagere mod samtlige disse tragedier med udsmidningen af en ambassadør, handelsboycot, protestdemonstrationer eller anmodning om en undskyldning. Skønt der er noget godt ved alle disse tiltag, er de det absolutte minimum. Beslutsomheden og den sande vilje for at få tilendebragt disse tragedier består udelukkende i etableringen af Khilafah-staten for muslimerne, som regerer dem med alt, hvad Allah har åbenbaret, og leder dem i jihad for Allahs sag. Dermed vil muslimernes khalif varetage dem og være deres imam (leder), hvor hans sværd - før hans tunge - udtaler sig mod enhver, der krænker Islam. Det er den khalif, som besvarer fjenderne med en handling, de ikke kan overse, og ikke blot med en tale, de kan overhøre. En oprigtig og sandfærdig khalif, der støtter Allahs sag, og dermed får Allahs sejr. En khalif, der er stolt ved sin Deen (Islam) og stærk ved sin Herre (swt). En khalif, som man kæmper bag og beskytter sig ved.

Først da, vil jødernes legemer bryde sammen, førend shaitan kan nå at hviske i deres øre, at de skal have autoritet i Palæstina eller styrke til at forgribe sig mod muslimernes helligdomme og ukrænkeligheder. Først da, vil USA's legeme skælve, førend kränkelsen af Allahs Bog strejfer dets sind. Og rædslen vil fylde Europas hjerte, førend det overvejer at lange ud efter Allahs Sendebud (saaws). Og ligeledes vil Frankrig dirre, førend det vover at tale om at forbyde en muslimsk kvindes tørklæde, for ikke at tale om en oprørsk, falden person, der vover sig mod de troendes mødre, og samtidig finder husly ethvert sted i denne verden. Og først da, vil de vantro kolonisatorer sove og vågne med et vedvarende mareridt, som ikke forlader dem, og som bekymrer dem og påminder dem om følgende:

Afstraffelsen fra Allahs Sendebud (saaws) mod jøderne fra Bani Qainuqa'-stammen, fordi de forsøgte at blotte en kvindes krop. Og påminder dem om erobringen af Ammoria, da romerne forhåned en muslimsk kvinde. Og påminder dem om den skæbne, som Nefur, romernes hund, fik grundet hans overgreb mod muslimernes grænseområder, samt hans brud på jizyah-aftalen. Mareridtet vil ligeledes påminde dem, især Frankrig, om hvor de befandt sig i forhold til muslimernes tilstand under muslimernes khalifah, Kanoni Suleimans æra. Hvad angår Danmark og Norge og deres lige, så vil de til den tid, være så ubetydelige, at de ikke vil tilnærme sig eller blot forsøge at tilnærme sig muslimernes oaser.

O muslimer:

Denne tilstand kan ikke udbedres gennem andet end det, som udbedrede den fra starten. De vantro kolonisatorer vil ikke ophøre med deres hån mod jeres Deen, Islam, og jeres Sendebud (saaws), og ej heller mod jeres ukrænkeligheder og ære, med mindre I etablerer Khilafah på ny. Den af jer, som føler jalousi for Allahs (swt) Deen og for Allahs Sendebud (saaws), skal smøge ærmerne op, fremvise seriøsitet og arbejde med de aktive da'wah-bærere, som stræber efter genoptagelsen af den islamiske levemåde gennem etableringen af Khilafah Rashidah, med hvilken Islam og muslimerne får styrke, og med hvilken Islam og verden bliver beskyttet, og både Islams domæne og de muslimske kvinder bliver forsvaret. Hermed vil Allah, **o muslimer**, fryde de troendes hjerter.

**"Sandelig, i dette er der et budskab for et folk, der (oprigtigt) tilbeder (Allah)"
(OQM. Al-Anbiya' 21: 106)**

3. Hellige Muharram 1427 e.H.
02/02/2006 e.Kr.

Hizb ut-Tahrir